

A társadalmi szervezetek, alapítványok életéből

Magyar Gyermek- és Ifjúságsegítő Társadalmi Szervezetek Országos Szövetsége

(Bemutatókozás)

Sok-sok lépcsőfokot kell megmászni a magyar társadalomnak ahhoz, hogy elmondhassuk: igazi demokratikus polgárállamban élünk. Nem szabad önmagunkat ábrándokban ringatni gyors és nemzetmegváltó eszmékkel, tudnivaló, hogy csak az apró, céltudatos lépések sora lehet célravezető. Hitet meríthetünk a fáradtság és elkeseredés óráiban vallásos meggyőződésből, emberszeretetből, vgy más erőforrásokból.

Az utat azonban könnyörtelen realitással kell kikövezeni, arcunk verítékével megöntözni. Enyhet adó pihenő csak a tevékenység egy-egy sikere lehet, s aztán tovább kell menni lankadatlanul.

Nem hat újdonságként, hogy nehéz időköt élünk napjainkban. A körülöttünk zajló világból szemenként kell kiválogatni, melyek azok az értékek, amelyek átmentendők, és mit kell messze hajítani, hogy soha meg ne találja többé senki. A változást megszenvedni mindenki, kicsi és nagy egyaránt. Aki erős és egészséges, elbíri a gyötrődést. Mi legyen azonban azokkal, akik gyengék vagy eleve hátránnyal indulnak? Nem engedheti meg az emberi tisztesség, hogy helyzetük tovább nehezedjen, vagy végleg ellehetetlenüljön. Segíteni kell. Ez az alaptézis egyértelmű. A második lépés már nehezebb: meg kell találni a segítség mikéntjét, meg kell teremteni a feltételeket hozzá, sőt olykor azt is kimódolni, hogy a rászoruló elfogadja azt és ezáltal ne sérüljön tovább önérzete, emberi méltósága.

A közelmúlt néhány évében gombamód jöttek létre különféle egyesületek, alapítványok és más szervezeti formák, melyek a megújuló jogrendszer lehetőségeit felhasználva a segítség célját tüzték zászlajukra. Akadtak emberek, akik anyagi eszközeiket nyújtották – befizetve az egyesületek és alapítványok csekkszámllájára; vagy tárgyi eszközöket, könyveket, ruhákat juttattak a rászorulóknak – míg mások erejüket, idejüket, végtelen szeretetüket állították csatasorba. Reméljük, hogy az állami és önkormányzati szervek mindinkább felismerik ezeknek az alulról szerveződő csoportosulásoknak a jelentőségét, és megkísérlik az állami szociálpolitikai tevékenység körébe integrálni az önként nyújtott szolgáltatásokat.

27 EGYESÜLET SZÖVETKEZIK

Mi – huszonheten – 1991 őszén arra gondoltunk, hogy kicsi egyesületeink – egymástól elkülönülve végzett – munkájával gyengék vagyunk. Úgy gondoltuk, megpróbálunk szövetséget kötni, és erőinket összegezve megsokszorozni azokon a területeken, melyek közösek. A belső kohézióból kívántunk lehetőséget teremteni ahhoz, hogy több kitekintést kapjunk az országra, sőt a határokon túlra is. Létrehoztuk a Magyar Gyermek- és Ifjúságsegítő Társadalmi Szervezetek Országos Szövetségét. A gondolat szülőatyja Gergely Ferenc tanár úr volt, akinek nevét a gyermekvédelemben végzett áldásos tevékenysége folytán az országban sokan ismerik, és akit megnyertünk tiszteletbeli elnökünknek. A szövetség alapelveit,

működési körét és szervezeti szabályait alapszabályában meghatározta, ennek alapján a cégbíróság a szövetséget bejegyezte.

A szövetség célja az, hogy a gyermek-és ifjúságsegítés ügyét szolgáló társadalmi szervezeteket megkísérelje összefogni és munkájukat összehangolni. Szövetségünk nyitott; rendes tagja lehet minden bíróság által bejegyzett gyermek- és ifjúságsegítő társadalmi szervezet valamint alapítvány, amely a szövetség céljaival egyetért és azt segíteni kívánja. A szövetség tagja csak jogi személy lehet.

SZÖVETSÉGI CÉLOK

A szövetség a tagegyesületek (alapítványok) belső tevékenységével csak a támogatás szintjén foglalkozik, egyébként a tagegyesületek önállósága csorbíthatatlan. Megkíséreljük az ágazati irányító szervekkel, államigazgatási szervekkel a kapcsolatfelvételt és a folyamatos kapcsolat biztosítását azért, hogy az érdekeket kölcsönösen közvetíteni tudjuk. A magunk szerény módján megkíséreljük kivenni részünket az állami döntések előkészítésében azáltal, hogy előzetesen véleményt nyilvánítunk a gyermek- és ifjúságsegítést érintő kérdésekben. Mind az egyesületeket, mind az irányító szerveket segítheti a közös fellépés és érdekképviselet. Megkíséreljük a tagszervezetek részére hasznos jogi és egyéb információk közvetítését. Feladataink között tartjuk számon szakmai összejövetelek rendezését és egyéb közös rendezvények előkészítését. Amennyiben tevékenységünket sikerül élővé és markánsan megalapozottá tenni, célunk lesz nemzetközi kapcsolatok felvétele és ápolása is, hiszen a magyar gyermekvédelem ügyét nagyban segíthetné a más nemzetek hasonló célú szervezeteivel történő együttműködés. Szeretnénk megteremteni a társadalmi gyermek- és ifjúságsegítő tevékenység érdekében a széleskörű propaganda kifejtését is. A szövetség tagjai a közös munka érdekében jogosultak a szövetség rendezvényein részt venni, ott felszólalni, véleményt nyilvánítani és szavazati jogot gyakorolni. Jogosultak a szövetség segítségét igényelni, nyújtható szolgáltatásait igénybe venni. Célszerű, ha a tagok a szövetségi célok megvalósítását nem csupán saját egyesületükön belül realizálják, hanem lehetőségeiket más tagegyesületek számára is hozzáférhetővé teszik. Már eddigi munkánk során akadt néhány olyan lehetőség, mellyel a tagegyesületek egymás számára is segítséget nyújthattak. A szövetség elnökségének feladata a tagegyesületek tevékenységének minél részletesebb feltérképezése, azzal a céllal, hogy az egymás közötti információáramlást – és ezzel egyidejűleg a kölcsönös segítségnyújtás lehetőségét – elősegítse. Jelenleg munkánk súlypontját ebben a kérdésben látjuk. A szövetség belső közéletét, illetőleg ezt követően a külső kapcsolatok lényegesen markánsabbá tételét úgy tudjuk elképzelni, ha ezzel a feltérképezéssel a szövetség alapvető adatbázisa elkészül és a nyilvántartások megfelelő rendszere kialakul.

IRODA A SZEMLŐHEGYEN

Szövetségünk egyik tagegyesülete, a Polgári Tanácsadó Szolgálat lehetőséget biztosít számunkra arra, hogy a Budapest, II., Szemlőhegy u. 1/b. szám alatti helyiségében egy meghatározott napon rendszeres heti fogadónapot tartsunk. Ez egyrészt a szövetségi belső élet bonyolításának megfelelő fóruma, másrészt az odafordulók számára tanácsadási lehetőség is lehet. A szövetség tanácsadó szolgáltatásához igénybe vehetjük a polgári tanácsadó szolgálat kialakított adatbázisát is. Számítunk arra, hogy a tanácsadó szolgálat

működtetéséből más tageszervezetek is kivesszük részüket. Szándékunkban áll felvenni a kapcsolatot a szövetséghez jogilag nem tartozó, de tageszervezeteinkkel rokon tevékenységet folytató más fővárosi, illetőleg országos hatáskörű egyesületekkel és alapítványokkal is. Tageszervezeteink a legkülönbözőbb célkitűzéssel jöttek létre, illetőleg egymástól eltérő módon és formában fejtik ki tevékenységüket. Van, aki mozgássérültek nyaraltatásával foglalkozik, mások fogyatékos gyermekek nappali felügyeletét és foglalkoztatását biztosítják, ismét mások veleszületett betegségben szenvedő gyermekek szüleinek életét próbálják könnyebbé tenni. Egy dologban megegyezik valamennyi tageszervezetünk, abban, hogy olyan gyermek- és fiatalok támogatását tűzte zászlajára, akik jelentős hátránnyal indulva próbálnak a társadalom életébe beilleszkedni. A maximális segítő szándék mellett legjellemzőbb mutatója mindannyiunknak a krónikus pénzügyi hiány. Nyilvánvaló, hogy ahol a gyermek maga hátrányos helyzetből indul, ez az érintett család szociális helyzetét is megtépázza. A tageszervezetek így önfenntartásukat legnagyobb nehézségek árán, és zömmel különféle pályázatok elnyerése útján tudják megoldani. Óriási eredmény lenne számunkra, ha a pályázatok kiírásáról a szövetség közvetlenül és azonnali hatállyal értesülhetne, esetleg a pályázatok elbírálásánál is véleményét nyilváníthatna.

SEGÍTŐ KÍVÜLÁLLÓK

Nagy segítség számunkra az is, ha tageszervezeteink problémáikat és eredményeiket a sajtó útján vagy egyéb formában, a társadalom szélesebb körében megismertethetnék. Szeretnénk megosztani a jól végzett munka egy-egy sikerélményét az olvasókkal és esetleg az együttérzést, vagy az együttgondolkodás készségét felébreszteni további olyan természetes vagy jogi személyekkel, akik lehetőségeikhez mérten, bármily csekély segítséget nyújthatnának a gondozotti körünkhöz tartozó rászorultaknak. A segítség itt pénzügyi juttatáson túlmenően személyes közreműködésben, avagy egy-egy mozgássérült szállításának megoldásában is megvalósulhat. Úgy véljük, minél többen ismerik meg gondjainkat, annál többen találhatnak módot, esetleg egy-egy jó ötlettel is a segítségre. Megható pl. annak a számos főiskolás, egyetemista vagy egyéb fiatalnak a fényképét végignézni, akik hajlandók voltak szüneidejük meghatározott részében pl. a mozgássérültek nyaraltatását vagy a tanulásban lemaradtak felzárkóztatását segíteni. Úgy gondoljuk, hogy a jövő diplomásának igazi elővizsgálója, próbája ez, hogy végzettségének megszerzése után nemcsak szakemberként, hanem emberként is meg fogja állni a helyét. Nagyon sok fiatal lézeng szomorú módon hazánkban különösebb életcél nélkül, bűnözésbe, alkoholizmusba menekítve önmagának életének értelmetlenségét. Ha sikerülne bennük felkelteni a másokon való segítség örömét, életük ezáltal átmenetileg vagy végérvényesen is értelmet nyerhetne.

Minden hízélgés szándéka nélkül, úgy érezzük, köszönet illeti az új formában induló gyermek- és ifjúságvédelmi szaklap szerkesztőit, akik jelentkezésünkre és tevékenységünk, gondjaink nagyvonalakban történő felvázolására lehetőséget adtak. Reméljük, a következő lapszámokban módot kapunk a tageszervezetek ismertetésére, valamint a mozgalmi életünk jelentősebb eseményeiről történő tudósításra is. Viszonzásul magunk is készek leszünk a sajtónyilvánosság nyomán esetleg hozzánk fordulók fogadására és lehetőség szerinti támogatására.

dr. Laczkovics Mária